Egry Artúr

szántás

Munkácsy Mihály: Szántás 1885

pillanatnyi csend rezeg a tájban
napsütés és ónos felhők mögött
némán vár az eső a fák fölött
a lusta testű hétköznapi nyárban

búzát arattak éppen négy a napja
álldogálnak még a szalma kazlak
cincog a részes; morog a gazda
bár hogy is van: szitkát elharapja

önnön oldalán kapzsi gondolat:
a mindent "birtokló" önző szándék
– megölni Húsvét övezte álmokat –

körül nézz: „Csupa szín ez a tájék!”
– kétlovas az eke előtt a fogat! –
hiszi: igaz élet az ajándék!

